

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8178** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Д. М. Г., ЕГН [ЕГН], действащ чрез адв. Л. Т. от АК – П., против Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „А. и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. с изх. № 01-6500/10199 от 05.07.2021г., издаден от заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

В жалбата се поддържа, че оспореният акт е незаконосъобразен поради противоречието му с влязло в сила съдебно решение. Конкретно се сочи, че актът е издаден в изпълнение на решението на АССГ по адм.д. № 10414/2018г., оставено в сила с решение на ВАС по адм.д. № 748/2020г., но е немотивиран и издаден в пълно противоречие с мотивите на съдебните актове. Твърди се, че в акта не е посочено какво се изразява неизпълнението на поетия ангажимент по мярка 10, за да се пристъпи към прекратяване на ангажимента за плащане, а съдът е приел, че за кампания 2017г. не е налице задължение за подаване на заявление за плащане, тъй като изменението на наредбата е от 27.02.2018г. Тъй като в оспорения акт отново е посочено, че не е изпълнено това задължение, жалбоподателят счита, че не са изпълнени указанията на съда при повторното издаване на акта. Поддържа се, че това обуславя и нищожност на издадения акт. Иска се съдът да отмени акта. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – заместник - изпълнителният директор на ДФЗ изразява писмено

становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

С Решение № 6596 от 07.11.2019г. по адм.д. № 10414/2018г. АССГ е отменил Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 "А. и климат" от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. за кампания 2016г. с изх. № 01-6500/10199 от 19.01.2018 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 12230 от 05.10.2020г. по адм.д. № № 748/2020г. на ВАС. С писмо изх. № 01-6500/986 от 18.02.2021г. жалбоподателят Д. М. Г. е уведомен, че на основание чл.26, ал.1 от АПК се открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент, поради това, че не е подал заявление за плащане през кампания 2017г., като му е предоставена възможност в 7-дневен срок да направи възражения и да представи доказателства. Писмото е получено от жалбоподателя лично на 06.04.2021г. и на 12.04.2021г. същият е депозирал възражения.

На 05.07.2021г. П. С. - заместник - изпълнителен директор на ДФЗ е издала оспорения по настоящото дело акт с изх. № 01-6500/10199 от 05.07.2021г., с който ДФЗ – РА прекратява поетия от Д. М. Г. ангажимент по мярка 10 „А. и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. за кампания 2017г.

В мотивите на акта се посочва, че се издава в изпълнение на Решение № 6596 от 07.11.2019г. по адм.д. № 10414/2018г. на АССГ и при съобразяване на указанията на съда, като се сочи за установено следното:

В резултат на извършени административни проверки е констатирано, че не е подадено Заявление за плащане по направление "Възстановяване и поддържане на постоянно затревените площи с висока природна стойност" през кампания 2017г. Посочено е, че съгласно чл. 8 от Наредба № 7/24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 "А. и климат" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. /Наредба № 7/2015г./ агроекологичните дейности или направления се прилагат за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината, в която е подадено и одобрено "Заявлението за подпомагане", което през първата година е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал. 1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане". След изтичане на срока кандидатите могат да удължават прилагането на агроекологичните дейности ежегодно до изтичане на програмния период при спазване на изискванията на наредбата. Административният орган е посочил, че съгласно чл.18, ал.1,т.3 от Наредбата земеделските стопани, които преустановят прилагането на поетите агроекологични задължения по съответното направление преди изтичане на срока по чл. 8, ал. 1, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл.18, ал. 4. Според заместник-изпълнителния директор на ДФЗ, в случая Д. М. Г. не е подал заявление за плащане по мярка 10 през кампания 2017г., поради което на основание чл.63, т.1 във връзка с чл.77, т.4, буква „а“ от Регламент № 1305 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (Регламент (ЕС) № 1305/2013) и чл.18, ал.3,т.1 и чл.52, ал.1 от Наредба № 7/2015г. е прекратил ангажимента по мярка 10 .

Жалбата е допустима, но по същество е неоснователна.

Според чл. 20а ал. 4 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Видно от т.7 на представената Заповед № 03-РД/2891 от 23.07.2019 г., изпълнителният директор на ДФЗ е предоставил на заместник-изпълнителния директор П. С. правомощията да издава и подписва актове за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 10 "А. и климат", какъвто е и процесният акт, следователно налице е компетентност на административния орган. Обжалваният акт е издаден в изискуемата форма и е мотивиран. Не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила – жалбоподателят е бил уведомен за започналото административно производство по издаване на акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент, като му е предоставена възможност да представи доказателства и възражения.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на акта поради противоречието му с влязлото в сила решение на АССГ по адм.д. № 10414/2018г., оставено в сила с решение на ВАС по адм.д. № 748/2020г. С цитираните съдебни решения е отменен Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 "А. и климат" от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. с изх. № 01-6500/10199 от 19.01.2018 г. Видно от съдържанието на отменения акт обаче, както и от мотивите на Решение № 6596 от 07.11.2019г. по адм.д. № 10414/2018г., същият е издаден на различно фактическо основание – поради неподаването на заявление за плащане за кампания 2016г. Според мотивите на решението на ВАС по адм.д. № 748/2020г., нормата на чл.18, ал.1,т.3 от Наредба № 7, на която административния орган се е позовал, е с различно съдържание към датата на издаване на оспорения акт-19.01.2018г., на която не е придадено обратно действие и не може да служи като основание за прекратяване. ВАС е посочил, че неподаването на заявление за плащане по чл.8, ал.2 от Наредбата е възприето от законодателя като основание за прекратяване на агроекологичния ангажимент с Наредбата за изменение и допълнение на Наредба №7 от 2015г. за прилагане на мярка 10 "А. и климат" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (обн., ДВ, бр. 19 от 2017 г.), в §6 на която е записано, че в чл. 18, ал. 3, т. 1 след думите "ал. 1" се добавя "или не са подали заявлението за плащане по чл. 8, ал. 2". Тази разпоредба е обнародвана в ДВ, бр.18 от 27.02.2018г. и е влязла в сила на същата дата, т.е. повече от месец след издаване отменения от съда акт за прекратяване на ангажимент.

В настоящия случай обаче оспореният акт е издаден след влизане в сила на изменението на чл.18, ал.3, т.1 от Наредба № 7, на различно фактическо основание, а именно – поради неподаването от страна на жалбоподателя на заявление за плащане за 2017г.

Общите правила относно подпомагането на развитието на селските райони с финансови средства от Съюза по линия на Европейския земеделски фонд са установени с Регламент № 1305/2013г. Една от мерките, финансирани от ЕЗФРСР, е

мярка „А. и климат“.

На национално ниво условията и редът за прилагане на мярка 10 „А. и климат“ от ПРСР за периода 2014-2020г. са регламентирани с Наредба № 7/24.02.2015г. Съгласно чл.1, ал.3 от Наредбата подпомагането се предоставя под формата на годишно агроекологично плащане при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 1305/2013, Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на правилата за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и Съвета относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика. В чл.3 от Наредба № 7/24.02.2015г. са посочени направленията, по които се подпомага извършването на агроекологични дейности, като едно от тях е избраното от жалбоподателя „Възстановяване и поддържане на постоянно затревени площи с висока природна стойност (В.-1). Съгласно чл.8, ал.1 от Наредбата агроекологичните дейности по направленията по чл. 3 се прилагат за период от пет последователни години. Според ал.2 срокът по ал. 1 започва да тече от началото на годината на подаване и на одобрение на "Заявлението за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал. 1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане".

Посочените разпоредби от Наредба №7/24.02.2015г. възпроизвеждат разпоредбите на чл.28, пар.2, 5 и 6 от Регламент № 1305/2013г., според които плащанията за агроекология и климат се отпускат на земеделски стопани, групи земеделски стопани или групи земеделски стопани и други лица, стопанисващи земи, които доброволно се задължават да извършват операции, състоящи се от един или повече ангажименти за агроекология и климат по отношение на земеделска земя, която се определя от държавите членки и която включва, но не се ограничава до земеделската площ, определена в член 2 от настоящия регламент. Ангажиментите по тази мярка се поемат за период от пет до седем години, като плащанията се отпускат годишно и покриват изцяло или частично размера на допълнителните разходи и пропуснатите доходи на бенефициерите, произтичащи от поетите задължения.

Видно от цитираните разпоредби от съюзното и националното законодателство, при агроекологичните мерки земеделските производители поемат петгодишни задължения да съобразяват селскостопанската си дейност с опазването на околната среда, като в замяна на тези ангажименти им се отпуска ежегодна помощ в зависимост от претърпяната загуба на доходи или произтичащите от това допълнителни разходи. Когато помощта е многогодишна, както в случая, плащанията се извършват въз основа на ежегодно заявление за плащане, което е условие за допустимост на агроекологичните помощи. Подаването на такова заявление позволява да се провери спазването на поетите агроекологични ангажименти, т.е. заявлението за плащане е предпоставка за извършване на административните проверки по чл.52, ал.1 от Наредба № 7/24.02.2015г.

В случая жалбоподателят Д. М. Г. е подал Заявление за подпомагане – форма за физически лица, заведено с УРН 597641, УИН 22/120615/60107. С Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/297 от 16.03.2016г. жалбоподателят е уведомен, че е одобрен за участие по направление "Възстановяване и поддържане на постоянно затревените площи с висока природна стойност" от мярка 10. В писмото са посочени

изискванията, които е земеделският стопанин е длъжен да изпълнява с поемане на 5-годишния ангажимент за извършване на дейности по направлението, базовите изисквания по направлението, изискванията по управление на направлението. Посочени са и изискуеми документи и сроковете за представянето им.

Според приложимата към датата на издаване на оспорения акт редакция на чл.18, ал.3, т.1 от Наредбата, Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция прекратява агроекологичния ангажимент и земеделските стопани възстановяват получената финансова помощ по съответното направление, съгласно условията на ал. 4, когато преустановят прилагането на поетите агроекологични задължения по съответното направление преди изтичане на срока по чл. 8, ал. 1 или не са подали заявлението за плащане по чл. 8, ал. 2 за одобрени площи и/или животни. АLINEЯ 4 предвижда, че земеделските стопани възстановяват получената до момента финансова помощ по съответното направление заедно със законните лихви в зависимост от кампанията на първоначално одобрение по мярката до кампанията, в която е прекратен агроекологичният ангажимент, както следва: а) до края на третата година – 100 %; б) до края на четвъртата година – 40 %; в) до края на петата година – 20 %; г) след петата година – 10 %.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят Д. М. Г. не е подал заявление за плащане за 2017г. Следователно, налице е основанието по чл.18, ал.3, т.1, предл. второ от Наредба №7/24.02.2015г. за прекратяване на поетия агроекологичен ангажимент. Доколкото предходния Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 "А. и климат" с изх. № 01-6500/10199 от 19.01.2018 г., издаден поради неподаване на заявление за плащане за кампания 2016г., е отменен от съда, няма пречка да бъде издаден нов акт по чл. 18, ал.3 от Наредба № 7/2015г. на друго фактическо основание – неподаването на заявление за плащане по чл.8, ал.2 за 2017г., която е втората година от поетия петгодишен ангажимент. Изпълнението на хипотезата на чл.18, ал.3, т.1 от Наредбата е предпоставка за издаване на акта за прекратяване, при което административният орган няма право на преценка, т.е. действа при обвързана компетентност. След като компетентният орган е констатирал липсата на подадено заявление за плащане за 2017г. и ангажимента не е прекратен, същият е бил длъжен да издаде съответният Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 "А. и климат", което е и сторил.

В обобщение, съдът намира, че оспореният Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „А. и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. за кампания 2017г. с изх. № 01-6500/10199 от 05.07.2021г. е законосъобразен на всички основания по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. Г. против Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „А. и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. за кампания 2017г. с изх. № 01-6500/10199 от 05.07.2021г., издадено от

заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Д. М. Г. да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 лева (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщението за постановяването му.

СЪДИЯ: